

MOTIVATIONS OF THAI STUDENTS IN DOING ACTIVITIES FOR JAPANESE COMMUNICATION SKILL REINFORCEMENT

Hatairat DARBAVASU¹, Yuka SASAMOTO¹ and Borwonsri MANEEPHONG^{1*}

¹ Faculty of Humanities and Social Sciences, Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University, Thailand;
borwonsri@gmail.com (B. M.) (Corresponding Author)

ARTICLE HISTORY

Received: 24 February 2023

Revised: 15 March 2023

Published: 27 March 2023

ABSTRACT

This research examines (1) the motivation in doing activities for communicative skill reinforcement in Japanese language, (2) satisfaction of doing activities for Japanese communication skill reinforcement and (3) the Thai students' abilities to communicate in Japanese through doing activities.

The findings showed that (1) the overall motivation of Thai students in doing activities for communicative skill reinforcement was at a high level. The important motivation was the intrinsic motivation related to the need of having abilities to improve Japanese listening and speaking. The extrinsic motivation related to the expectation of having confidence in conversing Japanese with Japanese people who they have not known before was higher. (2) The satisfaction of doing activities is useful for their future career and Japanese conversation skill development was at a high level. (3) The ability of Japanese communication through activities revealed that Thai students could exchange ideas and communicate through video clips at the highest level respectively.

Keywords: Motivation, Activities for Japanese Communication Skill Reinforcement, Thai Students

CITATION INFORMATION: Darbavas, H., Sasamoto, Y., & Maneephong, B. (2023). Motivations of Thai Students in Doing Activities for Japanese Communication Skill Reinforcement. *Procedia of Multidisciplinary Research*, 1(3), 20.

แรงจูงใจของนักศึกษาไทยในการทำกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาญี่ปุ่น

หทัยรัตน์ ทรพพสุ¹, Yuka Sasamoto¹ และ บวรศรี มณีพงษ์^{1*}

¹ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา; borwonsri@gmail.com (บวรศรี) (ผู้ประพันธ์บทความ)

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาแรงจูงใจในการทำกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาญี่ปุ่น (2) ศึกษาความพึงพอใจในการทำกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาญี่ปุ่น และ (3) ศึกษาความสามารถของนักศึกษาไทยในการสื่อสารภาษาญี่ปุ่นผ่านการทำกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาญี่ปุ่น

ผลการวิจัยพบว่า (1) ภาพรวมแรงจูงใจของนักศึกษาไทยในการทำกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาญี่ปุ่นอยู่ในระดับมาก แรงจูงใจสำคัญคือแรงจูงใจภายในด้านความต้องการมีความสามารถในการพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาญี่ปุ่น และแรงจูงใจภายนอกด้านความคาดหวังที่จะมีความมั่นใจในการสนทนาภาษาญี่ปุ่นกับคนญี่ปุ่นที่รู้จักมาก่อนมากขึ้น (2) ด้านความพึงพอใจพบว่ามีความพึงพอใจในการทำกิจกรรมในแง่เป็นประโยชน์ต่อการทำงานในอนาคตและจะช่วยพัฒนาทักษะการสนทนาภาษาญี่ปุ่นในระดับมาก (3) ด้านความสามารถในการสื่อสารภาษาญี่ปุ่นผ่านการทำกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาญี่ปุ่น พบว่านักศึกษาไทยมีความสามารถในการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและในการสื่อสารผ่านคลิปวิดีโอในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: แรงจูงใจ, กิจกรรมเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาญี่ปุ่น, นักศึกษาไทย

ข้อมูลการอ้างอิง: หทัยรัตน์ ทรพพสุ, Yuka Sasamoto และ บวรศรี มณีพงษ์. (2566). แรงจูงใจของนักศึกษาไทยในการทำกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาญี่ปุ่น. *Procedia of Multidisciplinary Research*, 1(3), 20.

บทนำ

ในการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ มักนำกิจกรรมลักษณะต่างๆ มาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเสริมสร้างทักษะการสื่อสาร เช่น กิจกรรมสนทนาแลกเปลี่ยนกับเจ้าของภาษา ทั้งในรูปแบบที่เป็นส่วนหนึ่งของวิชาเรียนหรือกิจกรรมนอกเวลาเรียน สาเหตุที่จำเป็นต้องเสริมกิจกรรมเหล่านี้คือ ปัญหาการที่ผู้เรียนภาษาต่างประเทศนั้นๆ ไม่มีโอกาสสัมผัสภาษากับเจ้าของภาษาในชีวิตประจำวัน ทำให้มีผลต่อการพัฒนาความสามารถทางการสื่อสารของผู้เรียน ดังที่ Fukagawa, Tsurumachi, Kawakami & Okamoto (2015) ให้ผู้เรียนชาวต่างชาติสนทนากับนักศึกษาชาวญี่ปุ่นในวิชาสนทนาภาษาญี่ปุ่นขั้นต้น สัปดาห์ละ 1 ครั้ง 30 นาที Furumoto, Okuda, Miyawaki & Tokushige (2022) ให้นักศึกษาชาวต่างชาติสนทนากับนักศึกษาชาวญี่ปุ่นแบบอิสระตอนพักกลางวัน และ Nakai, Ding & Xia (2021) ให้นักศึกษาชาวจีนพูดคุยกับนักศึกษาชาวญี่ปุ่นทางออนไลน์ ผลการวิจัยที่กล่าวมาพบว่าการสนทนาแลกเปลี่ยนกับเจ้าของภาษาช่วยสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะภาษาญี่ปุ่นได้

จากข้อมูลข้างต้นทำให้เห็นว่ากิจกรรมเสริมทักษะการสื่อสารมีความสำคัญต่อการพัฒนาทักษะการสื่อสารและแรงจูงใจเป็นปัจจัยสำคัญที่ผลักดันให้เกิดความสำเร็จในการพัฒนาทักษะการสื่อสาร คณะผู้วิจัยจึงเห็นถึงความสำคัญในการศึกษาเรื่อง “แรงจูงใจของนักศึกษาไทยในการทำกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาญี่ปุ่น” ผ่านกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการสื่อสารด้วยการสนทนาแลกเปลี่ยนกับชาวญี่ปุ่นที่จัดขึ้นในรายวิชา “ภาษาญี่ปุ่นผ่านสื่อมัลติมีเดีย” ของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาว่ากิจกรรมเสริมทักษะการสื่อสารภาษาญี่ปุ่นด้วยการสนทนาแลกเปลี่ยนกับชาวญี่ปุ่นที่ได้ออกแบบขึ้นสอดคล้องกับแรงจูงใจในการทำกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารหรือไม่และแรงจูงใจด้านใดส่งผลต่อเป้าหมายของกิจกรรม (2) ศึกษาความพึงพอใจในการทำกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาญี่ปุ่น (3) ศึกษาความสามารถของนักศึกษาไทยในการสื่อสารภาษาญี่ปุ่นผ่านการทำกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาญี่ปุ่น ผลการวิจัยทำให้ทราบแรงจูงใจของนักศึกษาไทยในการทำกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาญี่ปุ่น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้สอน ทำให้เข้าใจสภาวะจิตใจของผู้เรียนและออกแบบกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาญี่ปุ่นที่สอดคล้องกับลักษณะของผู้เรียนได้

การทบทวนวรรณกรรม

แรงจูงใจ หมายถึงพลังที่ผลักดัน กำหนดทิศทางและความมุ่งมั่นในการทำพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งให้บรรลุเป้าหมายที่คาดหวัง แบ่งเป็น 2 ประเภทคือ (1) แรงจูงใจภายใน (Intrinsic motivation) เป็นแรงขับภายในตัวบุคคลที่เกิดขึ้นจากความสนใจหรือความต้องการทำบางสิ่งบางอย่างด้วยตนเอง ประกอบด้วย 3 มิติ ได้แก่ (ก) ความต้องการสิ่งที่ท้าทาย หมายถึงความต้องการทำเรื่องแปลกใหม่ ท้าทายความสามารถ และตนเองควบคุมได้ (ข) ความต้องการมีความสามารถ หมายถึง ต้องการเรียนรู้หรือพัฒนาความรู้ ทักษะ ความสามารถของตนเอง (ค) ความสนใจพิเศษ หมายถึง ทัศนคติทางบวก ความกระตือรือร้น และความอยากรู้อยากเห็น แรงจูงใจภายในจะผลักดันให้บุคคลแสวงหาสิ่งที่ท้าทายที่เหมาะสม เพียรพยายามที่จะเอาชนะโดยไม่มีสิ่งจูงใจทางวัตถุหรือการบังคับ ดังนั้นปัจจัยสำคัญที่จะก่อให้เกิดแรงจูงใจภายในได้ ต้องเป็นกิจกรรมที่บุคคลนั้นสนใจหรือต้องการทำหรือมีความท้าทายน่าสนใจ 2) แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic motivation) เป็นแรงขับที่ไม่ได้มาจากความต้องการหรือพอใจในการกระทำนั้น แต่เกิดจากสภาวะภายนอกที่กระตุ้นให้กระทำ เช่น รางวัล คำชม การตั้งเป้าหมาย ความคาดหวังในผลของการกระทำ หรือกฎเกณฑ์ที่ควบคุม แรงจูงใจภายนอกจะให้ผลลัพธ์ของการกระทำแตกต่างกันขึ้นอยู่กับความเข้มข้นของแรงจูงใจนั้นๆ (Deci & Ryan, 1985)

นอกจากนี้แนวคิดที่สัมพันธ์กับแรงจูงใจ ได้แก่ แนวคิดเรื่องความต้องการของ McClelland (1961, 1985) ประกอบด้วย (1) ความต้องการความสำเร็จ ซึ่งก่อให้เกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่จะทำให้งานมีผลสัมฤทธิ์สูง มีความสมบูรณ์และได้มาตรฐาน บุคคลที่ตั้งเป้าหมายไว้หากมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะสามารถฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ จนประสบความสำเร็จและเกิดความพึงพอใจกับความสำเร็จนั้น (2) ความต้องการมีอำนาจ จะผลักดันให้ได้มาซึ่งอิทธิพลเหนือบุคคลอื่น พยายาม

ควบคุมสิ่งต่างๆ ให้บรรลุความต้องการ (3) ความต้องการสัมพันธภาพ เป็นแรงจูงใจให้สร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น เพื่อให้ผู้อื่นยอมรับ ความต้องการความสำเร็จมีความสำคัญกว่าด้านอื่นๆ เพราะเมื่อบุคคลเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แล้ว จะสามารถสร้างสรรค์ผลงาน มีความรับผิดชอบ และปรับปรุงการทำงานของตนเองให้ดียิ่งขึ้น

แรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศ แบ่งเป็น 2 ประเภทคือ (1) แรงจูงใจเชิงบูรณาการ หมายถึง ความสนใจหรือความต้องการในการเรียนรู้ภาษาที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคลเพราะมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนการสอนภาษา มีความสนใจสังคมวัฒนธรรมของชุมชนเจ้าของภาษา (2) แรงจูงใจเชิงเครื่องมือ หมายถึง ความต้องการเรียนภาษาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองในอนาคต (Gardner & Lambert, 1972) ผู้เรียนภาษาต่างประเทศสามารถประสบความสำเร็จได้ถ้ามีแรงจูงใจที่ดีและมากเพียงพอ

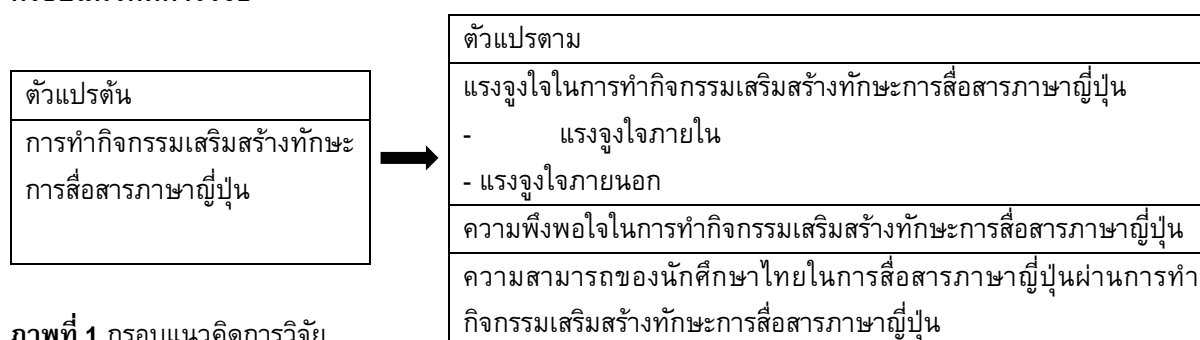
จากแนวคิดข้างต้นสรุปได้ว่า แรงจูงใจภายใน ความต้องการความสำเร็จและแรงจูงใจเชิงบูรณาการ ล้วนเป็นแรงผลักดันที่เกิดจากความสนใจหรือความต้องการจากภายในตัวบุคคลที่ทำให้กระทำการกิจให้ประสบผลสำเร็จ โดยที่บุคคลยังคงมีอิสระในการกระทำ ส่วนแรงจูงใจภายนอก แรงจูงใจเชิงเครื่องมือ ความต้องการมีอำนาจ และความต้องการสัมพันธภาพ เป็นแรงกระตุ้นจากภายนอกแต่ส่งผลต่อการกระทำ ซึ่งงานวิจัยของ Kon, Komori & Matsuura (2020) ที่ศึกษาแรงจูงใจในการทำกิจกรรมสนทนาแลกเปลี่ยนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาพบว่า การสนทนากับชาวญี่ปุ่นสร้างแรงจูงใจในการเรียนได้มากกว่าการดูแอนิเมชันหรือยูทูบเพราะทำให้พบจุดอ่อนในการฟังและพูด จึงต้องการพัฒนาให้ดีขึ้น

กิจกรรมเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาญี่ปุ่น หมายถึง กิจกรรมการสนทนาแลกเปลี่ยนระหว่างนักศึกษาไทยกับนักศึกษาญี่ปุ่นจากมหาวิทยาลัยสตรีโคมะซะวะ (Komazawa Women's University) ในงานวิจัยนี้ใช้คำว่า “กิจกรรม” ทักษะการสื่อสารภาษาญี่ปุ่น หมายถึง ทักษะการใช้ภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาไทยในการถ่ายทอดเรื่องราวหรือข้อมูล การสนทนาโต้ตอบและการแสดงความคิดเห็นกับนักศึกษาญี่ปุ่น

ความสามารถในการสื่อสารภาษาญี่ปุ่น หมายถึง ความสามารถของนักศึกษาไทยในการสื่อสารข้อมูลผ่านคำบรรยาย คลิปวิดีโอ การตอบข้อซักถาม และการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับนักศึกษาญี่ปุ่นหลังการชมคลิปวิดีโอ

ในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศนั้น Swain (1985) กล่าวว่า การรับข้อมูลทางภาษาเข้าเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอ การรับรู้ภาษาจะเกิดขึ้นเมื่อมีการผลิตโดยการทำกิจกรรมทางภาษา ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนตระหนักถึงปัญหาช่องว่างระหว่างภาษาที่สื่อสารได้ไม่เพียงพอกับความต้องการที่จะสื่อสาร นอกจากนี้ปฏิสัมพันธ์การสื่อสารกับผู้อื่นจะทำให้เข้าใจข้อมูลรับเข้าและนำไปสู่การเรียนรู้ภาษา เช่น กลยุทธ์ข้อร้องอีกฝ่ายให้อธิบายความหมายให้กระจ่างเมื่อไม่เข้าใจสิ่งที่คู่สนทนาพูด (Long, 1985) งานวิจัยของสฤณีรัตน์ เนียรเจริญสุข และพัชรพร แก้วกฤษฎาภักดิ์ (2562) ที่ศึกษาผลการฝึกฝนการสนทนาผ่านอินเทอร์เน็ตของนักศึกษาไทยกับนักศึกษาชาวญี่ปุ่น สัปดาห์ละ 1 ครั้ง รวม 12 ครั้ง พบว่ากิจกรรมการสนทนากับชาวญี่ปุ่นช่วยเพิ่มทักษะการสื่อสารภาษาญี่ปุ่น เพิ่มความมั่นใจในการฟังและพูด ได้แลกเปลี่ยนความรู้ทางสังคมวัฒนธรรม จึงกล่าวได้ว่ากิจกรรมลักษณะนี้มีความสำคัญต่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาญี่ปุ่น การมีผู้รับข้อมูลชาวญี่ปุ่นนอกเหนือจากผู้สอนจะทำให้ผู้เรียนได้สื่อสารและตรวจสอบทักษะการใช้ภาษาของตนเองได้อย่างแท้จริง

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรในการวิจัยคือนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาภาษาญี่ปุ่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยาที่เรียนรายวิชาภาษาญี่ปุ่นผ่านสื่อมัลติมีเดีย 43 คนประกอบด้วยผู้ไม่เคยมีประสบการณ์ร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนกับนักศึกษาต่างชาติ 17 คน และผู้มีประสบการณ์ 26 คน และนักศึกษามหาวิทยาลัยสตรีโคมะซะวะที่สมัครเข้าร่วมกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาญี่ปุ่น 10 คน เป็นผู้ไม่เคยมีประสบการณ์ร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนกับนักศึกษาต่างชาติ 4 คนและมีประสบการณ์ 6 คน เครื่องมือการวิจัยคือ (1) แบบสอบถามแรงจูงใจของนักศึกษาไทยในการทำกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาญี่ปุ่น (2) แบบประเมินความพึงพอใจในการทำกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาญี่ปุ่น (3) แบบประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาญี่ปุ่นผ่านการทำกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาญี่ปุ่น (4) แบบสังเกตความสามารถในการสื่อสารภาษาญี่ปุ่นผ่านการทำกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาญี่ปุ่น และ (5) สื่อบทเรียนวิดีโอ แบบสอบถามและแบบประเมินความสามารถในงานวิจัยนี้ใช้การวัดข้อมูลแบบอันตรภาค (Interval Scale) กำหนดมาตรวัดเป็น 5 ระดับตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert Scale) ใช้เกณฑ์การแปลค่าคะแนนของบุญชม ศรีสะอาด (2560) ผ่านการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญ มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (IOC) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติหาความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเชื่อมั่น(ความสอดคล้องภายใน) ของแบบสอบถามอยู่ที่ 0.89

การวิจัยดำเนินการเป็น 3 ขั้นตอนคือขั้นเตรียมการ ขั้นดำเนินการ และขั้นหลังทำกิจกรรม โดยในขั้นเตรียมการได้ให้นักศึกษาไทยทำแบบสอบถามแรงจูงใจของนักศึกษาไทยในการทำกิจกรรม จากนั้นให้นักศึกษาไทยดูคลิปวิดีโอจากสื่ออินเทอร์เน็ตและให้ซักถามรายละเอียดและแสดงความคิดเห็นเป็นภาษาญี่ปุ่นเกี่ยวกับเนื้อหาในคลิปวิดีโอที่ดู แล้วให้นักศึกษาไทยแบ่งกลุ่ม จำนวน 9 กลุ่ม ผลิตคลิปวิดีโอพร้อมคำบรรยายความยาวประมาณ 3 นาที เนื้อหาในคลิปวิดีโอที่จัดทำขึ้นคือการทักทายแบบไทย อาหารไทย บ้านไทย การไปไหว้พระที่วัด วิธีการขึ้นมอเตอร์ไซด์รับจ้าง การทำบุญใส่บาตร ชุดเครื่องแบบนักเรียนไทย ชุดนักศึกษามหาวิทยาลัยของไทย อาหารที่นักศึกษาไทยนิยมรับประทาน ระหว่างนั้นคณะผู้วิจัยได้สังเกตพัฒนาการในการสื่อสารภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาไทยตามแบบสังเกตความสามารถในการสื่อสารภาษาญี่ปุ่นผ่านการทำกิจกรรม ในขั้นดำเนินการได้จัดกิจกรรมระหว่างนักศึกษาไทยกับนักศึกษาญี่ปุ่นผ่านโปรแกรมซูม ใช้เวลาดำเนินกิจกรรมกลุ่มละ 15 นาที รูปแบบการสนทนากลุ่มประกอบด้วยนักศึกษาไทย 5-6 คนและนักศึกษาญี่ปุ่น 1-2 คนโดยนักศึกษาไทยนำเสนอคลิปวิดีโอที่จัดทำขึ้น นักศึกษาญี่ปุ่นซักถามและสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาที่นำเสนอ ระหว่างนั้นคณะผู้วิจัยได้สังเกตความสามารถในการสื่อสารภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาไทยใน 3 ประเด็นคือรูปแบบการสนทนา การทำให้การสนทนาราบรื่นไม่สะดุดหรือหยุดชะงัก และคลิปวิดีโอที่นำเสนอมีผลต่อการสนทนาหรือไม่ หลังทำกิจกรรมนักศึกษาไทยทำแบบประเมินความพึงพอใจในการทำกิจกรรมและนักศึกษาญี่ปุ่นทำแบบประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาญี่ปุ่นผ่านการทำกิจกรรม และคณะผู้วิจัยสัมภาษณ์นักศึกษาญี่ปุ่นเพิ่มเติม

ผลการวิจัย

แรงจูงใจของนักศึกษาไทยในการทำกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาญี่ปุ่น

ภาพรวมแรงจูงใจของนักศึกษาไทยในการทำกิจกรรมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.12$) โดยค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจภายใน ($\mu = 4.19$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจภายนอก ($\mu = 4.04$) แรงจูงใจสำคัญที่กระตุ้นให้ทำกิจกรรมคือแรงจูงใจภายใน ด้านต้องการมีความสามารถโดยต้องการพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาญี่ปุ่น ($\mu = 4.58$) ต้องการสนทนากับคนญี่ปุ่นในหัวข้อที่สนใจได้อย่างราบรื่น ($\mu = 4.53$) และต้องการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนภาษาญี่ปุ่น ($\mu = 4.21$) ส่วนแรงจูงใจภายในด้านความสนใจพิเศษได้รับการประเมินในระดับมากในประเด็นที่ว่ารู้สึกสนุกที่ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ กับเพื่อนคนไทยและนักศึกษาญี่ปุ่น ($\mu = 4.28$) รู้สึกดีที่มีโอกาสในการค้นคว้าความรู้ภาษาญี่ปุ่นเพิ่มเติมตามความสนใจของตนเอง ($\mu = 4.23$) แรงจูงใจภายนอกด้านความคาดหวังมีส่วนสำคัญในการกระตุ้นให้ทำ

กิจกรรมเช่นกันจากข้อคำตอบว่าหลังทำกิจกรรมนี้จะมีความมั่นใจที่จะพูดคุยภาษาญี่ปุ่นกับคนญี่ปุ่นที่ไม่เคยรู้จักมาก่อนมากขึ้น จะได้พัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาญี่ปุ่นของตนจากการทำกิจกรรม และจะได้เพื่อนชาวญี่ปุ่นเพิ่มขึ้นหลังทำกิจกรรมนี้ในระดับมาก ($\mu = 4.30, 4.16, 4.02$ ตามลำดับ) แรงจูงใจภายนอกด้านเป้าหมายอยากรู้ลึกภูมิใจหาสามารถทำกิจกรรมสำเร็จอยู่ในระดับมากเช่นกัน ($\mu = 4.12$) นอกจากนี้ยังพบว่าแรงจูงใจภายนอกด้านเป้าหมายเรื่องคะแนนที่จะได้รับจากการทำกิจกรรมนี้ไม่ได้เป็นแรงจูงใจสำคัญในการทำกิจกรรม ($\mu = 3.81$) สอดรับกับค่าเฉลี่ยในด้านความคาดหวังเรื่องความมั่นใจว่าสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายได้สำเร็จราบรื่น ($\mu = 3.72$) เช่นเดียวกับแรงจูงใจภายในด้านความต้องการสิ่งท้าทายหัวข้อต้องการท้าทายความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นของตนก็ไม่ได้เป็นแรงจูงใจสำคัญเช่นกัน ($\mu = 3.88$)

ตารางที่ 1 แสดงแรงจูงใจของนักศึกษาไทยในการทำกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาญี่ปุ่น

แรงจูงใจในการทำกิจกรรมพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาญี่ปุ่น	μ	SD	ระดับ
แรงจูงใจภายใน: ความต้องการสิ่งท้าทาย			
1) อยากท้าทายความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นของตนเอง	3.88	0.84	มาก
2) อยากมีโอกาสดูสนทนากับคนญี่ปุ่นที่ไม่รู้จักมาก่อน	4.00	0.89	มาก
3) มีความสุขที่มีอิสระในการคิด วางแผน และดำเนินการทำกิจกรรมสร้างเสริมทักษะการสื่อสารภาษาญี่ปุ่น	3.84	0.83	มาก
แรงจูงใจภายใน: ความต้องการมีความสามารถ			
4) ต้องการสนทนากับคนญี่ปุ่นในหัวข้อที่สนใจได้อย่างราบรื่น	4.53	0.62	มากที่สุด
5) ต้องการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนภาษาญี่ปุ่น	4.21	1.00	มาก
6) ต้องการพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาญี่ปุ่น	4.58	0.62	มากที่สุด
แรงจูงใจภายใน: ความสนใจพิเศษ			
7) รู้สึกสนุกที่ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ กับเพื่อนคนไทยและนักศึกษาญี่ปุ่น	4.28	0.82	มาก
8) รู้สึกดีที่มีโอกาสในการค้นคว้าความรู้ภาษาญี่ปุ่นเพิ่มเติมตามความสนใจของตนเอง	4.23	0.71	มาก
เฉลี่ยภาพรวมแรงจูงใจภายใน	4.19	0.83	มาก
แรงจูงใจภายนอก: เป้าหมาย			
9) คะแนนที่จะได้รับเป็นตัวกระตุ้นให้ตั้งใจทำกิจกรรมสร้างเสริมทักษะการสื่อสารภาษาญี่ปุ่นให้ออกมาดีที่สุด	3.81	0.99	มาก
10. เป้าหมายของความสำเร็จในการทำกิจกรรมนี้คือการสามารถถ่ายทอดเรื่องราวเกี่ยวกับประเทศไทยให้คนญี่ปุ่นได้รับรู้	4.14	0.82	มาก
11) รู้สึกภูมิใจที่สามารถทำกิจกรรมสร้างเสริมทักษะการสื่อสารภาษาญี่ปุ่นได้สำเร็จ	4.12	0.92	มาก
แรงจูงใจภายนอก: ความคาดหวัง			
12) คาดหวังว่าจะได้พัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาญี่ปุ่นของตนจากการทำกิจกรรมสร้างเสริมทักษะการสื่อสารภาษาญี่ปุ่น	4.16	0.74	มาก
13) คาดหวังว่าจะได้เพื่อนชาวญี่ปุ่นเพิ่มขึ้นหลังจากทำกิจกรรมสร้างเสริมทักษะการสื่อสารภาษาญี่ปุ่น	4.02	1.05	มาก

14) คาดหวังว่าจะมีความมั่นใจที่จะพูดคุยภาษาญี่ปุ่นกับคนญี่ปุ่นที่ไม่เคย รู้จักมาก่อนมากขึ้น	4.30	0.85	มาก
15) มั่นใจว่าสามารถทำงานที่ได้รับมอบหมายได้สำเร็จราบรื่น	3.72	0.90	มาก
เฉลี่ยภาพรวมแรงจูงใจภายนอก	4.04	0.93	มาก
เฉลี่ยภาพรวมแรงจูงใจทุกด้าน	4.12	0.84	มาก

ความพึงพอใจในการทำกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาญี่ปุ่น

นักศึกษาไทยมีความพึงพอใจในการทำกิจกรรมในภาพรวมในระดับมาก ($\mu = 4.30$) โดยเป็นความพึงพอใจในประเด็นด้านเป็นประโยชน์ ด้านเนื้อหา ด้านระยะเวลาในระดับมาก ($\mu = 4.22, 3.88, 3.88$ ตามลำดับ) นักศึกษาไทยคิดว่าการทำกิจกรรมนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการทำงานในอนาคต ($\mu = 4.35$) และจะช่วยพัฒนาทักษะการสนทนาภาษาญี่ปุ่น ($\mu = 4.28$) รู้สึกสนุกเมื่อได้ทำกิจกรรมนี้ ($\mu = 4.26$) อีกทั้งยังช่วยพัฒนาทักษะการนำเสนอด้วยภาษาญี่ปุ่น ($\mu = 4.14$) ทำให้เกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาญี่ปุ่นในการสื่อสารเพิ่มขึ้น ($\mu = 4.07$) ความพึงพอใจต่อประเด็นด้านเนื้อหาในเรื่องการผลิตคลิปวิดีโอเป็นงานที่เหมาะสมกับความสามารถของตนเองและประเด็นระยะเวลาทั้งระยะเวลารับเตรียมการทำกิจกรรมและระยะเวลาสนทนากับนักศึกษาญี่ปุ่นเหมาะสม นักศึกษาไทยมีความพึงพอใจในระดับมาก ($\mu = 3.79, 4.00, 3.77$ ตามลำดับ) ทั้งนี้เป็นที่น่าสังเกตว่าความพึงพอใจประเด็นระยะเวลาสนทนากับนักศึกษาญี่ปุ่นเหมาะสมและความพึงพอใจด้านเนื้อหาประเด็นการผลิตคลิปวิดีโอเป็นงานที่เหมาะสมกับความสามารถของตนเองเป็นประเด็นความพึงพอใจที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\mu = 3.77, 3.79$ ตามลำดับ)

ตารางที่ 2 แสดงผลการประเมินความพึงพอใจในการทำกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาญี่ปุ่น

ประเด็นความพึงพอใจ	μ	S.D.	ระดับ
ด้านเนื้อหา			
1) สามารถเลือกหัวข้อสนทนาได้เหมาะสมกับความสามารถของตนเอง	3.88	0.70	มาก
2) การเตรียมเนื้อหาประกอบการสนทนา (คลิปวิดีโอ) เป็นงานที่เหมาะสมกับ ความสามารถของตนเอง	3.95	0.75	มาก
3) การผลิตสื่อประกอบการสนทนา (คลิปวิดีโอ) เป็นงานที่เหมาะสมกับ ความสามารถของตนเอง	3.79	0.89	มาก
4) การทำกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาญี่ปุ่นเหมาะสมกับ ความสามารถของตนเอง	3.88	0.73	มาก
ความพึงพอใจด้านเนื้อหา (ภาพรวม)	3.88	0.77	มาก
ด้านเวลา			
5) ระยะเวลาในการเตรียมตัวเพื่อทำกิจกรรมสร้างเสริมทักษะการสื่อสาร ภาษาญี่ปุ่นเหมาะสม	4.00	0.72	มาก
6) ระยะเวลาสนทนากับนักศึกษาญี่ปุ่นในกิจกรรมสร้างเสริมทักษะการสื่อสาร ภาษาญี่ปุ่นเหมาะสม	3.77	0.92	มาก
ความพึงพอใจด้านเวลา (ภาพรวม)	3.88	0.73	มาก
ด้านประโยชน์			
7) กิจกรรมสร้างเสริมทักษะการสื่อสารภาษาญี่ปุ่นช่วยพัฒนาทักษะการสนทนา ภาษาญี่ปุ่น	4.28	0.67	มาก

8) กิจกรรมสร้างเสริมทักษะการสื่อสารภาษาญี่ปุ่นช่วยพัฒนาทักษะการนำเสนอด้วยภาษาญี่ปุ่น	4.14	0.74	มาก
9) กิจกรรมสร้างเสริมทักษะการสื่อสารภาษาญี่ปุ่นทำให้เกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาญี่ปุ่นในการสื่อสารเพิ่มขึ้น	4.07	0.83	มาก
10. รู้สึกสนุกเมื่อได้ทำกิจกรรมสร้างเสริมทักษะการสื่อสารภาษาญี่ปุ่น	4.26	0.85	มาก
11) การทำกิจกรรมสร้างเสริมทักษะการสื่อสารภาษาญี่ปุ่นจะเป็นประโยชน์ต่อการทำงานในอนาคต	4.35	0.81	มาก
ความพึงพอใจด้านประโยชน์ (ภาพรวม)	4.22	0.78	มาก
12) มีความพึงพอใจในการทำกิจกรรมสร้างเสริมทักษะการสื่อสารภาษาญี่ปุ่นในภาพรวม	4.30	0.86	มาก

ความสามารถของนักศึกษาไทยในการสื่อสารภาษาญี่ปุ่นผ่านการทำกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาญี่ปุ่น

ในภาพรวมนักศึกษาญี่ปุ่นตอบว่านักศึกษาไทยมีความสามารถในการสื่อสารภาษาญี่ปุ่นผ่านการทำกิจกรรมนี้ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.67$) โดยเป็นความสามารถในการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ($\mu = 4.68$) และความสามารถในการสื่อสารผ่านคลิปวิดีโอ ($\mu = 4.67$) เมื่อพิจารณาในเรื่องความสามารถในการสื่อสารผ่านคลิปวิดีโอพบว่า นำเสนอได้น่าสนใจ ($\mu = 4.90$) เข้าใจง่าย, ทำให้สนใจเรื่องราวอื่นๆ เกี่ยวกับประเทศไทยมากขึ้น ($\mu = 4.80, 4.80$) ภาษาที่ใช้ในคลิปวิดีโอสามารถสื่อสารได้เข้าใจ ($\mu = 4.70$) แต่ความชัดเจนของภาพและเสียงของคลิปวิดีโอมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\mu = 4.20$) ส่วนเรื่องความสามารถในการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นพบว่า ใช้ภาษาญี่ปุ่นในการสนทนาได้อย่างเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.80$) มีทักษะในการดำเนินการสนทนาได้อย่างราบรื่นและสามารถตอบคำถามให้เกิดความเข้าใจเพิ่มมากขึ้นได้ ($\mu = 4.60, 4.60$)

จากการสังเกตความสามารถของนักศึกษาไทยในการสื่อสารภาษาญี่ปุ่นผ่านการทำกิจกรรม คณะผู้วิจัยพบว่าในขั้นเตรียมบทบรรยายคลิปวิดีโอมีอุปสรรคคือ การขาดทักษะการดำเนินเรื่องให้เชื่อมโยง การเลือกใช้คำไม่ตรงกับวิธีใช้ของคนญี่ปุ่นและการเขียนภาษาญี่ปุ่นทับศัพท์ภาษาไทยโดยไม่อธิบายเพิ่มเติม ในขั้นดำเนินการพบว่ารูปแบบการสนทนาดังกล่าวหลังจากคลิปวิดีโอจบคือ แทบทุกกลุ่มนักศึกษาญี่ปุ่นจะเริ่มการสนทนาก่อนโดยแสดงความคิดเห็นสั้นๆ ต่อคลิปวิดีโอ จากนั้นจะถามเกี่ยวกับประสบการณ์ของนักศึกษาไทยที่เชื่อมโยงกับเรื่องในคลิปวิดีโอ นักศึกษาญี่ปุ่นจะสนทนาในเนื้อหาที่เชื่อมโยงกับหัวข้อที่กำลังสนทนากันอยู่มากกว่านักศึกษาไทย นักศึกษาไทยและนักศึกษาญี่ปุ่นร่วมกันทำให้การสนทนาไม่สะดุดโดยใช้วิธีถามคู่สนทนาในเรื่องที่อยู่ในความสนใจของตนเองโดยไม่เชื่อมโยงกับหัวข้อที่กำลังสนทนาอยู่ ทำให้สามารถดำเนินการสนทนาต่อไปด้วยหัวข้อใหม่ได้จนหมดเวลา

คลิปวิดีโอที่นำเสนอมีผลต่อการสนทนาในแง่ของการเป็นจุดเริ่มต้นบทสนทนาแต่ไม่สามารถใช้เป็นหัวข้อในการสนทนาได้ตลอดระยะเวลาการสนทนา เนื้อหาในคลิปวิดีโอที่นักศึกษาไทยจัดทำขึ้นส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นหัวข้อที่คู่สนทนาทั้งสองฝ่ายสนใจอย่างแท้จริงเพราะหลังจากการสนทนาในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในคลิปวิดีโอสักระยะ ทุกคนจะเปลี่ยนเรื่องไปสนทนาในหัวข้อที่ตนสนใจเช่น ไอศกรีม การ์ตูน แอนิเมชัน เกม

ตารางที่ 3 แสดงผลการประเมินความสามารถของนักศึกษาไทยในการสื่อสารภาษาญี่ปุ่นผ่านการทำกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาญี่ปุ่น

ประเด็นความสามารถ	μ	SD	ระดับ
ความสามารถในการสื่อสารผ่านสื่อ (คลิปวิดีโอ)			
1) คลิปวิดีโอที่น่าเสนอน่าสนใจ	4.9	0.30	มากที่สุด
2) คลิปวิดีโอที่น่าเสนอเข้าใจได้ง่าย	4.8	0.40	มากที่สุด
3) ภาพและเสียงของคลิปวิดีโอชัดเจน	4.2	0.75	มาก
4) คลิปวิดีโอมีการเรียงลำดับขั้นตอนนำเสนอได้อย่างเหมาะสม	4.6	0.66	มากที่สุด
5) ภาษาที่ใช้ในคลิปวิดีโอสามารถสื่อสารได้เข้าใจ	4.7	0.46	มากที่สุด
6) การชมคลิปวิดีโอแนะนำเสนอทำให้สนใจเรื่องราวอื่นๆ เกี่ยวกับประเทศไทยมากขึ้น	4.8	0.40	มากที่สุด
ภาพรวมความสามารถในการสื่อสารผ่านสื่อ (คลิปวิดีโอ)	4.67	0.57	มากที่สุด
ความสามารถในการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น			
1) นักศึกษาไทยเข้าใจเนื้อหาที่สนทนากัน	4.4	0.49	มาก
2) นักศึกษาไทยสามารถตอบคำถามให้เกิดความเข้าใจเพิ่มมากขึ้นได้	4.6	0.49	มากที่สุด
3) นักศึกษาไทยสามารถถ่ายทอดความคิดเห็นต่อเรื่องที่สนทนาได้อย่างเหมาะสม	5	0.00	มากที่สุด
4) นักศึกษาไทยมีทักษะในการดำเนินการสนทนาได้อย่างราบรื่น	4.6	0.66	มากที่สุด
5) นักศึกษาไทยสามารถใช้ภาษาญี่ปุ่นในการสนทนาได้อย่างเหมาะสม	4.8	0.40	มากที่สุด
ภาพรวมความสามารถในการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น	4.68	0.49	มากที่สุด
เฉลี่ย (ภาพรวมความสามารถทั้งสองด้าน)	4.67	0.54	มากที่สุด

สรุปและอภิปรายผล

ผลการวิจัยแสดงว่ากิจกรรมการสนทนาแลกเปลี่ยนกับชาวญี่ปุ่นสอดคล้องกับแรงจูงใจของนักศึกษาไทยในการทำกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารโดยพิจารณาจากผลค่าเฉลี่ยของภาพรวมแรงจูงใจในการทำกิจกรรมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.12$)

เมื่อพิจารณาแรงจูงใจรายด้านพบว่าแรงจูงใจภายในด้านความต้องการมีความสามารถโดยเฉพาะการสนทนาภาษาญี่ปุ่นเป็นแรงจูงใจสูงสุด สอดคล้องกับแรงจูงใจภายนอกด้านความคาดหวังว่ารูปแบบการสนทนาแลกเปลี่ยนกับชาวญี่ปุ่นจะทำให้มีความมั่นใจในการสนทนาเพิ่มขึ้น และความพึงพอใจด้านประโยชน์ของกิจกรรมต่อการทำงานในอนาคตในระดับสูง แสดงให้เห็นว่านักศึกษาไทยให้ความสำคัญด้านประโยชน์การใช้งานมากกว่าความสนใจพิเศษ เช่น ความสนุก การค้นคว้า เมื่อมองตามแนวคิดแรงจูงใจในการเรียนภาษาต่างประเทศของ Gardner & Lambert, Dörnyei (1994 อ้างใน Tomiyoshi, 2014) จะเป็นแรงจูงใจเชิงเครื่องมือมากกว่าแรงจูงใจเชิงบูรณาการ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยที่ผ่านมาด้านแรงจูงใจที่ทำให้อยากเรียนภาษาญี่ปุ่นมากขึ้น เช่น ตัวอย่างของรุ่นพี่ที่ประสบความสำเร็จด้วยการใช้ภาษาญี่ปุ่นในการทำงาน (Tomiyoshi, 2014) หรือความไม่พึงพอใจในความสามารถของตัวเองทำให้ต้องการพัฒนาภาษา (กนกและคณะ, 2561)

เมื่อพิจารณาแรงจูงใจด้านความต้องการสิ่งท้าทายพบว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าด้านอื่นๆ วิเคราะห์ได้ว่าอาจเป็นเพราะนักศึกษาไทยยังไม่ค่อยมีความมั่นใจที่จะทำงานได้สำเร็จ สาเหตุอาจเกิดจากความกังวลด้านการผลิตคลิปวิดีโอทั้งการเตรียมบทบรรยายและการใช้เทคโนโลยีซึ่งเห็นได้จากผลความพึงพอใจด้านการผลิตคลิปวิดีโออยู่ในระดับต่ำกว่าเช่นกัน นอกจากนี้แรงจูงใจภายนอกด้านคะแนนก็มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่า แสดงว่าสิ่งกระตุ้นภายนอกไม่ใช่ปัจจัยสำคัญต่อการ

ทำกิจกรรม ดังนั้นจากมุมมองของนักศึกษาแล้วการทำกิจกรรมสนทนาแลกเปลี่ยนอาจไม่ต้องทำในวิชาเรียนหรืออาจเป็นกิจกรรมอิสระตามความสนใจ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดที่ว่าปัจจัยสำคัญในการสร้างแรงจูงใจควรเป็นกิจกรรมที่บุคคลสนใจหรือต้องการทำ (นุชลี อุปภัย, 2555)

ด้านความสามารถของนักศึกษาไทยในการสื่อสารภาษาญี่ปุ่นพบว่ามีความสามารถในระดับมากที่สุดจากมุมมองของนักศึกษาญี่ปุ่น คณะผู้วิจัยวิเคราะห์ว่าเหตุผลอาจเป็นเพราะเมื่อนักศึกษาไทยสนทนาเป็นกลุ่มจะช่วยเหลือร่วมมือซึ่งกันและกันทั้งการฟังและการพูด จึงทำให้ในระหว่างสนทนานักศึกษาญี่ปุ่นมองว่านักศึกษาไทยใช้ภาษาญี่ปุ่นในการสนทนาได้อย่างเหมาะสมและสื่อสารให้นักศึกษาญี่ปุ่นเข้าใจได้ นอกจากนี้ร้อยละ 60 ของนักศึกษาญี่ปุ่นมีประสบการณ์ในการแลกเปลี่ยนกับนักศึกษาต่างชาติมากกว่า 3 ครั้ง มีความสนใจประเทศไทย จึงเปิดรับการสื่อสารจากนักศึกษาไทยในระดับสูงและให้ความร่วมมือระหว่างสนทนา เช่น เริ่มบทสนทนาแล้วพัฒนาเนื้อหาต่อจากหัวข้อสนทนาในปัจจุบัน (ยุพวรรณ โสภิตวุฒิวงศ์, 2563) ผลการวิจัยที่พบว่านักศึกษาไทยมีแรงจูงใจที่ต้องการมีความสามารถในการสนทนาภาษาญี่ปุ่น มีความคาดหวังว่าจะสนทนากับชาวญี่ปุ่นได้อย่างมั่นใจ แสดงให้เห็นว่าแรงจูงใจมีผลต่อความเพียรพยายามในช่วงการทำกิจกรรมสนทนา นอกจากนี้ผลความพึงพอใจของนักศึกษาไทยพบว่าเกิดความมั่นใจในการสื่อสารภายหลังทำกิจกรรมเพิ่มขึ้นกว่าความเชื่อมั่นว่าจะทำได้สำเร็จก่อนทำกิจกรรมแสดงให้เห็นว่าการสื่อสารของนักศึกษาไทยบรรลุเป้าหมาย ท้ายที่สุด ประเด็นระยะเวลาของการสนทนาและการที่คลิปวิดีโอไม่มีส่วนช่วยให้การสนทนาต่อเนื่องได้มากมีผลต่อกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการสื่อสารเช่นกัน แม้ว่าจะไม่ใช่ประเด็นหลักด้านแรงจูงใจแต่เป็นองค์ประกอบที่งานวิจัยที่ผ่านมาชี้ว่าเป็นปัญหา เช่น วัตถุประสงค์ในการสนทนา วิธีเข้าร่วมการสนทนา วิธีเปิดบทสนทนา หัวข้อที่ทั้งสองฝ่ายสนทนาได้

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยคือ ควรส่งเสริมกิจกรรมเสริมทักษะการสื่อสารที่เน้นแรงจูงใจภายนอกมากขึ้นโดยให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมตามความสนใจอิสระ จัดรูปแบบกิจกรรมที่เข้าร่วมได้ง่าย เช่น การใช้วัตถุประสงค์เพื่อการสนทนาจากสื่อออนไลน์ทดแทนรูปแบบการนำเสนอคลิปวิดีโอ นอกจากนี้ควรมีการวิจัยต่อยอดในประเด็นปัญหาของกิจกรรมสนทนาแลกเปลี่ยนกับชาวญี่ปุ่นทั้งที่พบในการวิจัยครั้งนี้และการวิจัยที่ผ่านมา เช่น วิธีพัฒนาการสนทนาและการเลือกหัวข้อการสนทนาโดยอ้างอิงจากงานวิจัยของ ยุพวรรณ โสภิตวุฒิวงศ์ (2559, 2563)

เอกสารอ้างอิง

- กนก รุ่งกิตติกุล, ชฎาภรณ์ จันทรประเสริฐ, รุ่งฤดี เลี้ยวกิตติกุล, วันชัย สีสพัทธ์กุล และ หทัยวรรณ เจียมกิตติกานนท์ (2561). ปัจจัยที่มีผลต่อความอยากเรียนของผู้เรียนวิชาภาษาญี่ปุ่น คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. *วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร*, 38(2), 63-87
- นุชลี อุปภัย. (2555). *จิตวิทยาการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2) กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ยุพวรรณ โสภิตวุฒิวงศ์. (2559). การเปรียบเทียบโครงสร้างความรู้ (Schema) และกลยุทธ์การเลือกหัวข้อสนทนาเมื่อพบกันเป็นครั้งแรกของผู้พูดชาวไทยกับผู้พูดชาวญี่ปุ่น. *วารสารอักษรศาสตร์*, 45(1), 1-46
- ยุพวรรณ โสภิตวุฒิวงศ์. (2563). ลักษณะการพูดแทรกของผู้เรียนชาวไทยในการสนทนาเรื่องสัพเพเหระแบบ 3 คนกับเพื่อนชาวญี่ปุ่น. *อินทนิลทักษิณสาร*, 15(2), 9-32.
- สุณีย์รัตน์ เนียรเจริญสุข และ พัทธพร แก้วกฤษฐานต์. (2562). การพัฒนาทักษะการฟัง - พูดภาษาญี่ปุ่นโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ. *วารสารญี่ปุ่นศึกษา*, 36(1), 102-117
- Deci, E.L., & Ryan, R.M. (1990). *Intrinsic Motivation and Self - Determination in Human Behavior*. New York: Plenum Press.

- Fukagawa, M., Tsurumachi, Y., Kawakami, Y., & Okamoto, S. (2015). Positive Influences of the Speaking Activity with Japanese Students Offered to the Beginners' Level of the Japanese Language Course. (初級日本語クラスにおける日本人学生との「話す活動」について). *Research Bulletin, International Student Center Kanazawa University*, 18,25-43
- Furumoto, Y., Okuda, A., Miyawaki, E., & Tokushige, A. (2022). Extracurricular Activities for Developing Autonomous Learners of Foreign Languages - A Case Study of English Cafe□ and Japanese Table from 2019 to 2021-. (自律的な外国語学習者を育成するための課外活動の在り方—2019年度から2021年度までのEnglish Cafe□とJapanese tableを事例に一). *Nagasaki daigaku ryugakusei kyoiku shien senta kiyo*, 4,44-62.
- Gardner, R.C., & Lambert, W.E. (1972). *Attitudes and Motivation in Second-Language Learning*. Rowley, MA: Newbury House.
- Kon,Y, Komori,Y & Matsuura Y. (2020). A Basic Study on Enhancing Motivation in Learning Foreign Languages and Cultures by Online Exchange Program - A Case Study of Online Exchange Program Conducted by Gifu City Women's College and Prince of Songkla University -. (オンライン交流を通じた外国語及び外国文化学習意欲向上に関する基礎的研究—岐阜私立短期大学とプリンス・オブ・ソクラ大学による取り組み事例にして—). *Gifu Shiritsu Joshitankidaigaku Kenkyu Kiyo*,70,1-7)
- Long, M.H. (1985). A role for instruction in second language acquisition: task-based language teaching in Hylltenstam, K. and Pienemann, M. (Eds.), *Modelling and Assessing Second Language Acquisition*. Clevedon: Multilingual Matters.
- Nakai,Y., Ding, Y., & Xia, Y. (2021). The Potential of Online Conversation Session: Interaction between Chinese Learners Who Intend to Study in Japan and Undergraduate/Graduate Students in Japan. (オンライン日中交流会の可能性—日本留学を目指す中国人学習者と日本の学部・大学院生の交流—). *Nihongo kyoiku hoho kenkyukaishi*, 28(1),82-83.
- Swain, M. (1985). Communicative Competence: Some roles of comprehensible input and comprehensible output in its development. In Gass, S.M. & Madden, C. (Eds.), *Input in Second Language Acquisition*. Rowley, MA: Newbury House.
- Tomiyoshi, Y. (2014). Qualitative Survey on Factors Influencing Learning Motivation of Japanese Language Students: In the Context Surrounding Japanese Majors Students in Central Thai University P in Thailand. (日本語学習者の学習意欲に影響を与える要因に関する質的調査-タイ中部P大学日本語専攻者を取り巻く文脈において-) . *Obirin Gengo Kyoiku Ronso*,10,39-54.

Data Availability Statement: The raw data supporting the conclusions of this article will be made available by the authors, without undue reservation.

Conflicts of Interest: The authors declare that the research was conducted in the absence of any commercial or financial relationships that could be construed as a potential conflict of interest.

Publisher's Note: All claims expressed in this article are solely those of the authors and do not necessarily represent those of their affiliated organizations, or those of the publisher, the editors and the reviewers. Any

product that may be evaluated in this article, or claim that may be made by its manufacturer, is not guaranteed or endorsed by the publisher.

Copyright: © 2023 by the authors. This is a fully open-access article distributed under the terms of the Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International (CC BY-NC-ND 4.0).